

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

În România se poate orice!

Ion Măldărescu

Adevărul nu este nici suma unor cunoștințe și concluzii, nici o abstracție convențională, este, pur și simplu Adevăr. Deși am mai amintit de catastrofalul proiect „România Medievală”, apreciez că o reiterare a subiectului este benefică. Pentru cine încă nu a aflat, Institutului Cultural Român și Ministerul de Externe al României au demarat un costisitor proiect – șapte milioane de euro – pentru promovarea culturii și a istoriei noastre (?). Pentru perioada Evului Mediu a apărut volumul „România Medievală”, o lucrare contestată vehement cu argumente imposibil de ignorat, de către specialiștii în domeniul istoriei medievale românești.

Dacă pentru modelul existențial românesc predominantă este legătura dintre demnitate, modestie și eleganță, în România anilor de după 1989 „elita de mahala” s-a pus în slujba „modelelor” ideologice de import, făcându-și din anti-românism crez și virtute. Acțiunile anti-românești au devenit din ce în ce mai frecvente mai obscene, de un prost gust desăvârșit și, regretabil, fără ca nimeni dintre cei abilitați, să reacționeze. Odraslele kominterniștilor au pus mâna pe frâiele culturii naționale și fac ceea ce au făcut și părinții lor: distrug și ponegresc la adăpostul funcțiilor pe care le dețin.

Directorul I.C.R. a rămas lipit de fotoliul celui deal doilea minister de externe al țării, girat fiind de șeful statului și „uns” pentru postul respectiv, pe timp nelimitat. Un caz oarecum asemănător este și cel al deținătorului portofoliului „externelor”, susținut și el, de același protector. Acești novici intelectuali au preschimbat forma „modelelor” promovate, rămânând consecvenți unor trăsături esențiale: insulta tradiției, a modelului existențial românesc (amintiți-vă de scandalurile provocate de reprezentanțele I.C.R. de la New York și Berlin, ca și de de jalnicul „spectacol” oferit de aceleași instituții (I.C.R.-M.A.E.) la inaugurarea Pavilionului românesc de la Shanghai și/sau ploconirea în genunchi în fața „Înaltelor Porți” ale zilei (până mai ieri, Uniunea Sovietică, astăzi, S.U.A. – N.A.T.O. – F.M.I.). Au dreptul cei doi prefațatori (H.R.Patapievici și Teodor Baconschi, în numele României, să spună ce-i „România Medievală” și să răspândească ineptiile lor în

lume pe banii contribuabilului român? Iată câteva din enormele aberații afirmate în volumul menționat: „... România, unul dintre cele mai tinere state ale Europei actuale, născut din Unirea de la 1859 (a Moldovei și Țării Românești) și din Marea Unire de la 1918 (realizată prin aderarea Transilvaniei), nu fusese niciodată până atunci o Națiune, ci mai degrabă un mozaic de civilizații, de populații, de culturi și de etnii care au învățat să trăiască împreună, să dialogheze, să facă comerț, și, mai presus de toate, să își construiască o limbă și o conștiință comune...”. Se poate remarca o gravă confuzia dintre națiune și stat național nesocotindu-se explicațiile D.E.X. conform cărora termenul de națiune este sinonim cu cel de popor sau etnie: „...La toate acestea se adaugă o enigmă filologică și istorică de anvergură, care constă în faptul că această țară, care nu s-a constituit decât foarte recent ca națiune...”.

Textul abundă în confuzii istorice dintre care unele majore: se confundă termenul de „națiune” sinonim cu cel de etnie sau popor cu acela de „stat național”. Se găsesc datări eronate și termeni atribuiți fără teme. Inițiatorii și beneficiarii acestui proiect-monstru sunt fideli urmasi ai teoriilor lui Roesler – apărută pe fondul afirmării națiunii române în Transilvania – și a lui lui Roller – propovăduită și impusă pe timpul ocupației sovietice. Adresându-se mercenarului Roller/Chrzanovsky, Paul Goma declară în stilul său caracteristic: „Noi, românii, le stăm în gât atât maghiarilor cât și rușilor. Evreii ș-au dorit Basarabia, au lucrat și lucrează din răspuțeri împotriva noastră ca popor.”

Pentru a ne considera liberi, mitul și falsa aură cu care s-a înconjurat „elita de mahala” se impun a fi demolate de către specialiști. Slavă Domnului, România mai are încă, suficiente personalități competente. Acest mercenar, Chrzanovsky să scrie ceea ce cunoaște, nu istoria românilor. Laurent Chrzanovsky, Theodor Baconsky și Roman Patapievici, ce conexiuni au acești indivizi cu „România Medievală”? Șefii celor două instituții amintite, a căror menire este să apere interesele României și ale culturii naționale, în fapt denigreză și țara și poporul român, pledând precum avocatul „apărării” în mascarada procesului Ceaușeștilor. După ce ați parcurs aceste rânduri, vă invit la o introspecție: vă rog, întrebați-vă cât de mult știți despre propria noastră istorie?

Aurul României – „bechtel”-ul de apropiat al clanului prezidențial?

Cezar A. Mihalache

Nu mai are nici o limită... Doar un comportament deviant care relevă, fie grave deficiențe în felul în care se raportează la nevoile și temerile țării, socotind-o și spoliind-o ca pe propria-i feudă, fie apropierea unui soroc ce se rezumă la plata anumitor datorii politice și electorale. Fapt ce îl face să nu mai țină cont de absolut nimic, nici de norma legică, nici de cea morală, nici de cutuma minimului bun-simț, depășind limitele de afișare în executarea intereselor imediate.

Ale lui, ale acelora care l-au sprijinit cândva și care îl ard mai rău decât pauperizarea și umilirea celor care l-au votat cândva.

În fapt, Traian Băsescu a încetat de multă vreme să se mai comporte ca un președinte-jucător. Acela marotă a liderului ieșit din țipare și care i-a vrăjit pe mulți prin specularea speranțelor fiecăruia în mai bine. El este acum doar un model (la scară mai mare, ce-i drept!) al tiparului de succes politic și economic cunoscut și promovat sub argoul (tot politic!) de „băieți deștepți”.

El este cel ce iese acum public, dar nu pentru a acuza potlogăriile pentru care s-au pus în mișcare odinioară (pe banii noștri, pentru propriul lui succes de casă) adevărate desanturi de luptă împotriva corupției, ci pentru a tranziona fără pic de rușine în obrazu-i tot mai gros afacerile cu bogățiile țării ca pe propria-i arună, răsfirând printre degete prezentul dar mai ales viitorul țării. Ca soartă deja tranșată. Și nu o face nici măcar cu sobrietatea despotului napolenian. Pentru că el are acel comportament de șmecher de mahala (e drept, nu a vândut semințe la cornet în față la „Patria”, dar nici prea departe nu pare a fi fost printre plasele de pe chei!), la care se adaugă, de parte de dexteritatea jocul de glezne, o agitație arogantă și timorantă specifică „băieților deștepți”. În cazul lui, băiatului deștept de port... Iar pentru a-și atinge scopurile meschine se comportă aidoma acestora.

Minte și manipulează, fiind cu atât mai periculos cu cât funcția îi permite un control mai abil al lucrurilor.

El este „băiatul deștept” de dincolo de tipologia deja clasică a acelora de prin sectoarele energetice ori de prin partide. De dincolo de

erorile și gafele acestora. Pentru că a avut timp să-i studieze, să le afle coportamentul și clișeu erorii, și când aceștia i se supuneau politic, dar și în momentele în care, deranjând interese ori pur și simplu simple frustrări, plăteau, fiind dați, nu pe mâna justiției, ci a presei. Pentru a asigura „recuperarea” celor ce se îndreptau.

Traian Băsescu le știe acestora și atuu-rile și hibebe de comportament specifice „băieților deștepți”. Și le aplică...

Prin vizita sa, nu de președinte, ci de șantierist, de la Roșia Montana, el a transmis țării exact mesajul pe care îl dorea. Aplicarea scenariului „bechtel”, ca viitoare sursă de finanțare de clan (pe linie politică și economică) și pe plaiurile miortice. În fond, doar nu era să se lase mai prejos?! Dacă americanii au „bechtel”-ul lor, care pute a asfalt topit, de ce să nu aibă și el unul poleit cu aur? Că doar unul e Traian Băsescu...

Și merită tot ceea ce își dorește. Chiar de vom ajunge ca în vreme ce vom cerși iar din poart-n poartă împrumuturi, munții noștri nici aur să nu mai poarte...

Desigur, peste ocean, de unde a venit „modelul”, nicidecum președinții care au tras foloasele din feluritele afaceri „Bechtel”, ca parte de finanțare a campaniilor lor, nu au făcut și gestul de a se afișa public ca parte a anumitor interese.

Traian Băsescu are însă comportamentul fanariotului de mahala. A aceluia scăpătat pe printre ochiurile năvoadelor de chei și parvenit în funcția supremă grație, înainte de toate, erorii justificabile și previzibile a alegătorului, și abia apoi ca urmare a imprudenței votantului de a se lăsa și mituit și furat la urne.

Oricum, Traian Băsescu minte ca un adevărat... pescar de mare. Nu, nu își periclitează prestața prezidențială din simplul motiv că oricum nu o mai are. Forțează însă lucrurile, dând impresia poporului pauperizat că la Roșia Montana se află minunea ieșirii României din mâlul în care a

ajuns. Mâlul portocaliu devărsat acum în nisipurile unui „El Dorado” auriu-verzui.

Minte și manipulează, sugerând că aurul va intra direct în rezervele Băncii Naționale, iar de acolo se va prăvăli ca bunăstare în buzunarele pensionarilor, șomerilor și bugetarilor. Nu spune însă că BNR cumpără aurul de pe piață, iar cel de la Roșia Montana va ajunge, dincolo de procentul infim al revedenței, în visteria țării doar dacă va fi cumpărat de pe bursele specifice. Evident, printr-o firmă apropiată casei și castei politice portocalii cu nuanțe de verdeață de piață.

La Roșia Montana, Traian Băsescu s-a prezentat așa cum este el în realitate. Primitiv și pus pe harță. Un păersonaj arogant, dar și disperat. Care explica plin de autosuficiența cunoașterii treburilor din această lume felul în care trebuie înțeleasă democrația și rostul statului. Am văzut un cetățean lipsit de demnitatea argumentelor reale în fața simplilor oameni ai locurilor. Un personaj lipsit de stralucire, dar care, chiar și din poziția de vătaf peste biroul în care adunase câțiva opozanți ai proiectului, încerca să-și impună propriul punct de vedere. Al lui, nu al țării. Un personaj căruia doar biroul cel mare îi mai dădea o dimensiune. Și care prins în propria-i capcană a aruncat o nadă încercând să împingă, din lașitate, responsabilitatea în brațele altora. Acolo, Traian Băsescu a încercat o fentă pe post de joc de glezne, aruncând ghemul fierbinte al aurului netors în brațele Băncii Naționale, subliniind că trebuie scos aurul cu orice preț pentru că acesta a fost vândut din rezervele BNR pentru a se plăti pensiile și salariile. Adicătelea, și împrumutați pe robie și cu aurul dat drept dijmă.

Pesemne ca arună la împrumuturile primite. Desigur, Banca Națională a infirmat, defectându-l pe „Traian cel mincinos” („și nu mare”, după cum a zis geniul ochilor șasii) pentru propriul confort. Căci, în realitate, nici explicațiile BNR nu sunt credibile chiar pe nemestecate. Mai ales că a girat la rându-i măsurile financiare ale unor guvernări care și-au bătut joc de întreg popor, știrbindu-l în drepturi pentru a-i spulbera demnitatea.

Răsfoind presa mureșeană de acum 80 de ani

Nicolae Balint

În orice timp și în orice țară, presa a reprezentat în mic, oglinda fidelă a societății timpului respectiv. Dintr-un anume punct de vedere, presa a fost și va fi pentru toți cei cărora li se adresează și o oportunitate – subiectivă e drept, dar nu lipsită de un anume parfum de epocă – de a percepe și înțelege istoria societății în derularea ei firească.

Scandaluri din lumea mondenă, jocuri politice de culise, cultivarea cultului personalității, exacerbarea manifestărilor revanșarde maghiare și pe cale de consecință a naționalismului românesc. "Ingrediente" care atunci, la fel ca și acum, nu puteau lipsi din presă. Iar presa mureșeană nu putea face notă discordantă față de "rețetaru" vremii... Atunci: "primul străjer al țării", "primul vânător"..., azi: "președinte jucător", "urmașii lui Traian"....

C u l t u l personalității s-a practicat cu mult înainte de a cunoaște formele aberante din timpul lui Nicolae Ceaușescu. Spre exemplu, regele Carol al II-lea, cel care a acaparât treptat întreaga putere în stat instituind un regim de dictatură personală a avut grijă să instituie în același timp și un deșănțat cult al personalității din ce în ce mai evident după 1935. Expresii precum "primul străjer al țării", "primul vânător", "primul sportiv", ș.a. care mai de care mai "inovatoare" în materie de limbaj slugarnic, umpleau coloanele ziarelor mureșene care se întreceau în superlative, prima pagină fiindu-i de regulă dedicată în exclusivitate Majestății Sale.

Într-un articol nesemnificativ, publicat în "Glasul Mureșului", nr. 21 din 1935, se arăta: "Având România un astfel de rege înțelept, care nu se uită la nimic altceva decât la interesul superior al țării, care își alege colaboratorii numai pe aceste considerente, putem fi siguri de viitorul de aur al neamului românesc. De aceea strigăm cu toată inima: Trăiască Majestatea Sa,

Regele Carol al II-lea!". După instituirea dictaturii regale în 1938, interzicerea activității partidelor politice și constituirea partidului unic – Frontul Renașterii Naționale (F.R.N.) – mulți dintre foștii țărăniști sau liberalii mureșeni s-au grăbit să se înscrie în noua (și unica) formațiune creată.

Posturile în administrație urmau să fie reîmpărțite...iar cei din afara F.R.N. nu prea ar fi avut vreo șansă fără

a fi înscriși F.R.N. "Fripturiștii", la fel ca și acum, nu puteau lipsi nici atunci. "Bărbați români, deschideți ochii înainte de căsătorie..."

Potrivit presei de limbă română din Mureșul interbelic, începând cu deceniul al treilea al secolului trecut, atitudinea unor membri ai comunității maghiare mureșene, dar și a unor lideri ai acesteia a devenit din ce în ce mai ostilă transformându-se treptat într-una vădit antiromânească și chiar antistatală. Spre exemplu, în ziarul "Mureșul", nr. 20 din 1924, se menționa: "...foștii funcționari ai Imperiului Austro-Ungar au refuzat să depună jurământul de credință față de statul român, drept pentru care au fost puși în disponibilitate. Dr. Sarkany a dat în judecată statul român la Înalta Curte de Casație". Seria unor asemenea manifestări ostile se va extinde și peste graniță, în Ungaria. "Glasul Mureșului", nr. 138, ne prezintă situația unor membri ai comunității române din Ungaria care au fost condamnați la închisoare pentru simplul motiv că dețineau ziare de limbă română primite din România. Într-un articol – tot nesemnificativ – din "Glasul Mureșului", nr. 120 din 1938, atitudinile antiromânești sunt tot mai des abordate în coloanele ziarelor.

Ori din această perspectivă, căsătoriile mixte devin de-a dreptul suspecte: "Căsătoriile dintre români și străine, mai ales pe meleagurile noastre, nu numai că nu sunt naturale, dar sunt de-a dreptul primejdioase... Bărbați români, deschideți ochii înainte de căsătorie, nu vă creați un cămin unde nu puteți fi niciodată într-adevăr în căminul vostru". Iar în nr. 134 din 1938, al aceluiași ziar, se continua în aceeași notă "vigilentă": "...meșteșugul un-

guroaicelor de a acapara soți români se îndreaptă contra funcționarilor de tot felul: administrativi, judecătorești, ofițeri, etc." Tot din ziarul citat anterior, la moartea lui Bernady Gyorgy, în octombrie 1938, este publicat însă un scurt necrolog cu frumoase cuvinte de apreciere: "...față de români a fost un adversar loial, nu calomnia, ci din contră aprecia pe acei români care lucrau cinstit...".

O poziție echilibrată față de relațiile româno-maghiare a avut-o episcopul reformat de București, Tokes E., care ținea să arate într-un publicat în presa mureșeană: "...conducătorii ungarilor, în frunte cu Berthlen G., azi la 17 ani după război, încă nu s-au trezit din visurile lor politice. În loc să caute apropierea sinceră și colaborarea practică cu românii, scria acesta în "Glasul Mureșului", nr. 60, din mai 1936, tocmai în interesul ungarilor de aici, conducătorii partidului prezidat de Bethlen, continuă și azi politica de proteste, d u ș m ă n i e și pretențiuni..." Evident, era un alt Tokes, al -unui alt timp...

Netriumfător în lupte, un nume de Pițurcă, acompaniat tâmp de Marcel Pavel

George Bara

Chiar nu mă interesează ce spun alții, cum am jucat, am făcut un 0-0 istoric cu Franța!" răgea comentatorul sportiv Cosmin Cernat, aparent sub influența băuturilor alcoolice sau a etnobotanicelor, după finalul meciului dintre naționala României și cea a Franței. Deloc domolit de colegul său de emisie, care încerca să explice motivul pentru care cei 50 000 de spectatori români au fluierat copios naționala condusă de Victor Pițurcă la finalul meciului. Cu o atitudine de homeless care tocmai a găsit cinci lei în tomberon și deloc domolit de vizibilele indicații din regie, Cernat, înarmat cu o bucată de glie din gazonul Arenei Naționale, îi spune colegului său: "Până îți termini tu țigara" (ce țigară?) trebuie să explic că acest rezultat nu este deloc unul rău".

De fapt, cu țigara inexistentă a prezentatorului TVR, cu gazonul scos din rădăcini, nu a fost nimic cu care să ne mândrim ieri. În afară de gradioasa construcție a Arenei Naționale, minus gazonul. Degeaba s-au înghesuit românii să

își vadă naționala luptând ca niște lei pentru ultima șansă de calificare la Euro 2012. Tragic, doi români care se îndreptau spre București să își vadă echipa jucând, au decedat într-un accident rutier, între Cluj și Alba Iulia. S-a plătit deci până și tributul de sânge pentru meciul de ieri. Și degeaba. Cu jenantul gazon care părea mai degrabă pregătit pentru semănat porumb, cu bucăți de pământ din care mingea sărea aleatoriu, naționala noastră a dovedit că nu are mentalitate de învingătoare, că nu are coaie. Mai bine pierdeam cu 5 la 2, decât acest egal orb, care nu ne-a arătat nici valoarea noastră, cică egală Franței, ci doar o echipă aflată în defensivă, fără spirit și fără idei, condusă din nou de Victor Pițurcă, acest maestru al ținutului de scor și trasului de timp, antrenorul ideal care joacă întotdeauna pentru un egal călduț.

Dar cel mai jenant moment al seriei a fost intonarea în bațjocură a imnului național de către Marcel Pavel. Prestația sa a fost deja amendată de Prefectura Capitalei cu 5000 de lei. Prea puțin, căci senin, după ce că a greșit flagrant versurile Imnului Național, s-a scuzat cu un tupeu

jegos: "Se interpreta politic dacă spuneam un nume de Traian! Am vrut să evităm acest lucru, de aceea am decis împreună cu Federația Română să cântăm varianta asta! Eu am cântat pentru a îndemna la luptă! Nu am greșit cu nimic! Am ales să repet primul refren pentru a se interpreta ca un îndemn la luptă! Cu ce m-am făcut de răs?! Am făcut o improvizatie la imn!".

Cum și-a permis acest lăutar țigan să "improvizeze" pe marginea Imnului Național, că așa a vrut el, așa îi doresc să îi improvizeze niște ultrași cu adidașii pe față, data viitoare când cineva îl prinde pe acest boschetar pe stradă. Nu, cumva tot s-a întâmplat ceva și nu s-a putut să nu iasă bine, a câta oară. De ce nu s-a îngrijit nimeni de starea gazonului, de ce nu s-au luat măsuri din timp, de ce au fost tocmiți un țigan nesimțit și o parașută care se face că (,) cântă (Inna) pentru inaugurarea acestui stadion, de ce îl avem iar pe Pițurcă la națională, nu o sa aflăm niciodată. Poate că așa trebuie să fie lucrurile la noi, niciodată cum trebuie, cârpite, fără vlagă și cu câte un țigan la costum care să cânte ce îi trece prin cap, pe banii noștri.

USL și-a stabilit candidații la locale. Și cam ce se poate întâmpla, de exemplu, la Cluj...

Ruxandra Hurezan

Pentru Cluj, fieful PDL, social-democrații și-au declinat orice pretenții: îi lasă pe liberali să facă jocurile. Există cel puțin două explicații: sondajele au confirmat probabil ce știa toată lumea de ani de zile, că PSD nu are succes în această zonă, iar apoi, organizația PSD de aici este destul de slabă și fără mari resurse financiare, spre deosebire de liberali, care au făcut bani grei în anii de guvernare Tăriceanu. Oricum, zona de interes economic și resursele financiare aparțin liberalilor, care conduc și Banca Transilvania. În plus, între PSD și PNL la Cluj au funcționat totdeauna relații subterane de colaborare generate de interese financiare și de afaceri comune. Cu alte cuvinte, candidații liberali puși să atace reduta lui Boc nu sunt total străini de interesele PSD, exercițiul

"colaboraționismului" din timpul Alianței DA (când Marius Nicoară a ajuns președintele Consiliului județean Cluj cu ajutorul PSD) garantează o bună împărțire a beneficiilor, dacă se va ajunge până acolo. Deci, nu se poate spune că PSD este în pierdere. În pierdere ar putea fi Marius Nicoară, deoarece prezintă foarte puține date care să-i confere vreun avantaj în raport cu actualul primar PDL, Sorin Apostu. În câteva aspecte esențiale, cei doi candidați sînt la fel de indezirabili, cu avantajul lui Sorin Apostu că el este deja primar, iar la Cluj electoratul s-a dovedit destul de conservator, primarii în funcție obținînd de fiecare dată un al doilea mandat.

Nicoară, la fel ca și Apostu, a fost suspectat de corupție și favoritisme în contractele pe bani publici. Când a condus județul, Nicoară a dat contracte fără licitație prietenilor săi parteneri de afaceri. Apostu este și el suspec-

tat că ar fi favorizat firmele de casă ale PDL. Nicoară a pierdut o dată alegerile în fața unui candidat PDL la județ, în 2008, înregistrând o înfrângere care poate atârna greu în ochii electoratului. La rîndul său, Apostu are legată de gât piatra guvernării portocalii, criza economică, politica de austeritate și conflictele sociale ale ultimilor ani. Nu există diferențe majore nici în ceea ce privește charisma, amândoi fiind un fel de bocanci din acest punct de vedere.

În aceste condiții, s-ar putea ca Apostu să reușească să contracareze efectul guvernării de austeritate, prin faptul că la Cluj premierul a avut grijă să nu se simtă prea tare consecințele, pe când Marius Nicoară va avea serioase dificultăți în a arăta ce a făcut în ultimii patru ani pentru clujeni, știut fiind faptul că vizionarea filmelor porno în Parlament îți ia destul timp.

Dovada negru pe alb și... vânăt pe față, brațe și picioare de la pumnii și șuturile primarului cu instinct primar, Mihuț Gavril din Chiuiiești

Romeo Tarhon

Revenind asupra cazului deja celebru prin mediatizarea din ultimele zile în tot mai multe ziare, la televiziuni și la radio, privind loviturile bestiale aplicate de către primarul din comuna maramureșeană Chiuiiești, Mihuț Gavril, cetățeanului Georgiu Augustin, sculptor din satul Măgoaja (obârșie a vestitului haiduc Pinte), autor al proiectului patriotic "Drumul lui Pinte" care face mare onoare satului, comunei și comunității moroșene condusă de un edil cu năravuri de huligan torționar, suntem în măsură să afirmăm că nu există probă mai clară privind faptele de agresiune feroce a primarului asupra săteanului nonviolent bătut vârtos: Certificatul Medico-Legal negru pe alb, obținut de către victimă de la I.M.L. din Cluj-Napoca, instituție pe care o felicităm pentru profesionalism și corectitudine, nelăsându-se intimidată de intervențiile discrete ale unor persoane influente din anturajul agresorului, cum se practică...

Orice s-ar fi întâmplat pe parcursul unei altercații dintre un alegător și un ales, trecerea de la vorbe, fie și rele, de ocară, cu acuzații de incompetență și dezamagirea localnicilor, la administrarea vulcanică de pumni și picioare asupra unui om care nu a schițat nici un gest de violență, ci a încasat-o stoic, sperând în protecția poliției, este, indubitabil, atributul unui om labil, coleric, violent, de nestăvilit, lipsit de autocontrol. Multiplele leziunile cauzate pe tot corpul victimei necesită, conform expertizei, 5-6 zile de îngrijiri medicale. Luând în calcul și cele câteva zile consumate până la obținerea certificatului medico-legal, după ce serviciile medico-legale din Baia Mare i-au refuzat examinarea la presiunea unor persoane importante din umbră, înseamnă, de fapt, că la momentul administrării cu furie a loviturilor, urmele violenței au fost mult mai grave, atenuându-se cu trecerea zilelor. Dacă autoritățile judiciare și medicale la care s-a prezentat de urgență și-ar fi făcut datoria imediat după atacul furibund, altfel ar fi

arătat certificatul medico-legal, cu un număr cel puțin dublu de zile de îngrijire medicală, ceea ce ar fi însemnat încadrarea în fapte penale deosebit de grave.

Primarul „terrorist” care conduce cu pumnii, picioarele, amenințările, intim-

idarea și bătaia comunitatea unor moroșeni pașnici, cumsecade, cu frică de Dumnezeu și spaima de autorități(!), trebuie să dispară din fruntea comunei, să demisioneze sau să fie grabnic demis și să suporte consecințele judiciare ale faptelor sale prin întocmirea dosarului penal, trimiterea în instanță și condamnarea exemplară, cu circumstanțe agravante datorită funcției și antecedentelor de violență soldată cu bătăi aplicate altor cetățeni, printre alte fapte care pot constitui dosare penale pentru fraudă, deturnare de fonduri, corupție, trafic de influență. Orice încercare de discolpare a primarului agresor dând vina pe victimă, invocând limbajul libertin, obraznic sau trivial al acesteia, sau mințind despre cel snopit în bătaie cum că ar fi fost bătut și agresiv verbal, pălesc în fața faptelor unei brute care s-a dezlănțuit, care nu și-a putut stăpâni setea de sânge fiindcă s-a simțit ofensat, atins la onoare și pudoare într-o cârciumă din sat în care, deși baptist bisericos, dar belicos, l-a împins dracul în păcat să intre (ca de obicei) și să se amestece cu păcătoșii de rând, să bea, cum zice neprihănitul "un suc", adică apa satanei din chimicale cum sunt toate sucurile, cică fără strop de alcool, de parcă nu ar avea destule slugi să-i aducă oricând și oriunde la nas orice "suc" îi pofteste sufletul lui de tartor.

Naiba l-a pus să se expună în cel mai nepotrivit loc pentru un edil baptist, și liberal pe deasupra, unde s-a găsit să îl tragă la răspundere, cu martori, un alegător de rând pentru incompetență și dezama-

girea celor pe care i-a păcălit să îl aleagă, făcând pe creștinul eflavios și gospodarul gospodăros...

Chiar și faptul de a fi renunțat la credința ortodoxă în favoarea unei credințe străine de noi, românii, este o dovadă a fariseismului și farseismului acestui individ care și-a confecționat o mască religioasă pentru a-și înșela alegătorii și a ascede la cașcavalul puterii locale după ce a schimbat partidele ca pe obiele sau izmene...

Îl asigurăm pe domnul Augustin Georgiu, familia și prietenii acestuia, precum și pe domnul Bogdan Țicală, Președintele asociației "Eternul maramureș", dar și pe măgojenii oropsiți și terorizați, că nu sunt singuri, că până și aici, în București, s-a auzit de isprava Mihuțului care nu mai are ce căuta în fruntea unei comunități cinșite și liniștite. Se vor organiza delegații din toată țara care să meargă la primăria din Chiuiiești, la Consiliul Local, la Consiliul Județean, la Prefectură, la Guvern, la Parlament și chiar și la Președinție pentru a protesta și impune destituirea de urgență a acestui ne-om care face de pomină imaginea comunei, a satelor apartenete și cinstișilor gospodari, care își face de tot caragiarele, ca traseit politic, partidul la care cotizează(!) în prezent, care dezonoarează religia la care s-a convertit din interes meschin, sfidând pildele biblice, morala ortodoxă de z r o m â n i z â n d u - s e .

Dar nu îi contest talentul actoricesc, de bufon, de măscărici. Ca mai toți actorii politici, carierişti, fripturişti, circarii și mizericordioşii a ştiut să îşi joace bine rolul de bun samaritean până s-a văzut uns, după care, prin maşinaţii, corupţie,

terorizare a subalternilor, funcționării, organelor polițienești și cetățenilor a început să scape, să își lepede masca, să se creadă

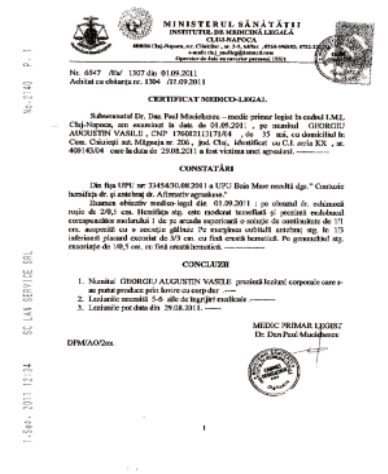
pe propria moșie apărât de argați și slugi cu teama de bici și cazne, dedându-se în timp la mai multe acte de huliganism prin agresiune.

Din informațiile noastre, Mihuț Gavril nu este la prima cotonogală aplicată unui sătean și, deși "baptist" (de decor...) , frecventează cârciumile unde tronează bahic. Avem informații că o ia pe arătură după fuste, că tare îi plac agapiile cu dezmăț și, cum ați aflat deja articole, reportaje și știri, dacă cineva îl trage de mânecă, îi rupe gura la propriu.

Să nu mire pe nimeni, dar în aceste zile, insesizabil de discret, în Măgoaja și Chiuiiești se preumblă deghizată o mică echipă de ziariști de investigații de la București care culege informații, mărturii și probe împotriva primarului nelegiuit. Pe măsură ce aflăm noi și noi amănunte și strângem dovezi și referințe despre primarul penal, vă vom ține la curent. Informăm totodată opinia publică și autoritățile de la toate nivelurile că tot mai mulți cetățeni, indignați de faptele acestui călău de modă nouă, se alătură protestului solidarizându-se, hotărâți să se manifeste prin acțiuni de proporții pentru a nu permite și altor "Mihuți" din satele, comunele și orașele patriei să generalizeze practicile de ciomăgeală și terorizare asupra comunităților, cu atât mai mult cu cât se apropie alegerile locale.

Primum, de asemenea, sesizări din țară, că primarul din Chiuiiești nu este o excepție, că mai sunt și alte exemple de "exemplare" care se dedau unor astfel de practici. Lumea prinde curaj și începe să dezvăluie tot mai răspicat abuzurile, spaima în care trăiesc, lipsiți de siguranță, intimidați de organele de polițienești obediente, transformate în gărzi de corp slugarnice ale baronilor și barosanilor de toate soiurile, ale oligarhilor și interlopilor cu care se află în cărdășie, ale îmbogățiților prin jafdin puținul ban public al comunităților. Tot mai mulți oropsiți și osândiți ai foamei și nedreptăților sunt hotărâți să organizeze un protest fără precedent pentru demascarea celor mai infami aleși: consilieri, primari, prefecți, șefi

ai instituțiilor statului, membri ai guvernului, senatori, deputați. Oamenii mocnesc... Nimeni nu garantează că o astfel de acțiune de solidarizare nemaiîntâlnită în ultimii douăzeci de ani, cu excepția fenomenului "Piața Universității" din 1990 și a

curajoaselor proteste ale vestitului primar din Săpânța, nu va degenera în ceea ce, oricum, se așteaptă din zi în zi și în România: posibile mișcări de revoltă populară de anvergură ce se pot solda cu victime, cu distrugerii însemnate de bunuri, cu anarhie, cu manifestări extremiste și cu acțiuni subversive, revanșarde ale unor forțe iredentiste gata să înceneze conflicte interetnice și să declanșeze rebeliuni sângeroase.

Există o tensiune prevestitoare de astfel de izbucniri.

Este motivul pentru care invităm autoritățile responsabile, superioare Instituției Primarului, să nu rămână indiferente față de "mici" incidente de genul celui din Măgoaja și să ia măsuri preventive de urgență, amorsând starea explozivă prin demiterea neantârziată a primarului Mihuț Gavril și asigurarea populației că astfel de fapte nu vor mai fi posibile, obligând poliția și instituțiile abilitate să își facă datoria, să lucreze în slujba comunităților pentru siguranța și liniștea acestora. Totodată, avem năzuința că organele de cercetare penală și cele judecătorești vor fi imparțiale și își vor face datoria cu toată responsabilitatea. Altminteri e bai...

Munca la ei, euro la noi!

Virgil Andronescu

Țările vest-europene au mari probleme economice, un nou val al crizei bântuie Europa. Franța, Italia, Portugalia, Spania sunt câteva dintre statele care nu mai pot controla propriile economii, pentru a nu mai aminti de Grecia dar și de țara noastră... Guvernele socialiste din aceste state sunt unele falimentare. Ce poate face Germania, cum poate ține piept de una singura noului val de criză și cum poate duce în spate în astfel de condiții restul Uniunii Europene?

Guvernul de la București, condus de păpușa Boc, manipulat de președintele-jucător Traian Băsescu, e unul incompetent și rău-voitor. Nu știu cât de mult mai contează România în ecuația europeană din moment ce, de curând, membrii importanți U.E. și-au dat mâna în a salva Grecia de la faliment! Bănci mari din Europa sunt pe buza prăpastiei... La noi, băncile încă prosperă hrănindu-se din creditele „cu buletinul” acumulate începând cu anul 2000 și din banii împrumutați de la F.M.I. și B.M.

Românul încă doarme liniștit, negândindu-se la datoria publică supraîncărcată și nici la datoria externă în care ne-am înglodat până peste puterile noastre. Nici ratingul de țară scăzut și nici fluctuațiile alarmante de la bursă nu sperie cetățeanul mioritic. Emil Boc vinde gogoși după gogoși, care de care mai amare și nu prea bine dospite, președintele Băsescu tot avertizează țipând din toți rărunchii... Castanele fierbinți sunt scoase, de fiecare dată, din focul crizei cu mâinile Gu-

vernatorului Mugur Isărescu. Nemții își trag jarul pe turta lor, gândindu-se serios la o părăsire a zonei euro, dorind din ce în ce mai mult renunțarea la moneda unică europeană. Guvernele socialiste pompează bani cu nemiluita în ajutoare sociale, aruncând banii prin fereastra ajutoarelor de stat în societăți

impozite până la sufocare, controale peste controale ce iau până și pielea de pe el, salariați concediați, șomeri oficiali puțini, oameni neînregistrați fără locuri de muncă pe toate drumurile.

Și, colac peste pupăză, salarii decimate, impozitare peste poate, prețuri ce cresc într-un an cât la alții în zece. Putere de cumpărare scăzută, producție minimă sau pe stoc, sărăcie și infraționalitate cât cuprinde. Nu mai pun la socoteală marile tunuri date de unii, escrocherii și furăciuni ca în codrul verde. Mă gândesc că România ar avea nevoie de un Consiliu economico-financiar de componentă germană, guvernul rămânând doar un simplu și fidel executant. Dar mă și întreb: poporul german mai este interesat de salvarea unui stat de tip fanariot sau numai de salvarea propriei piei din calea furtunoasei crize? Noi, dacă am fi în locul lor, am proceda exact ca pe meleagurile lui Dracula: fiecare cât poate de mult pentru el, să moară capra vecinului, mașini scumpe și bani de la stat fără număr!

Pe noi nu ne interesează că francezii, nemții, spaniolii, italienii muncesc din greu pentru ca noi să dansăm din buric, să bem bere și să mâncăm mici în toate cele 365 de zile libere oficiale din an. Ne-am obișnuit repede cu euro, vorbim numai în euro, mâncăm euro pe pâine și fie ce-o fi cu aia de-afară, ai noștrii sau ai lor, care se spetesc muncind ca proștii.

În final, mai spun doar atât: toți vrem drepturi, îndatoririle le lăsăm altora ca, deh!, suntem români, și după cum spun astrele, pe aceste meleaguri românul este buricul pământului!

Jalnica Realitate

George Stanca

Era cel mai profesionist canal de știri. Prompt. Echidistant. Realitatea însăși. Era. Azi îl vedem și nu e... Emisiunile matinale sunt un seminar de presă, anul I. Bâlbe, ape-n piuă, incongruențe, aberații. Tineri jurnalicoși aduși cu arcanul parcă din decorul vibrant al fundalului; din furnicarul redacției. Învățăcei cu timiditatea nereprimată, uzi în podu'palmei, cu zonele erogene inundate de emoții. Parașutiști la primul salt împinși în hău de instructori cinici. Tupeu de o fermecătoare impertinență. Așa se cere. Zic, clamează, decretează; dau sentințe, emană păreri. Cretine, dar sigure. Emit supoziii fantasmagorice, mirobolante. Mie îmi sunt dragi. Le compățimesc inocența insolentă și candoarea virginal-redacțională. Dar nu i-aș sacrifica în nemiloasa vâltoare a directului, cum ai asoma, tăia purcelușii de lapte pentru caltaboș. Inuman.

Din ei vor ieși și jurnaliști.

Deocamdată sunt carne de tun. Scapă cine poate. Unui simplu privitor îi cauzează dureri și compasiuni feroce. Descalificarea, însă, compromiterea definitivă, stropirea cu picături de cerneală maronie sau petrecut recent. Cu produsul de un kitsch care întreține șerbetel manelist al Orientului prea Apropiat: „Nunta anului”! Nunta lui Borcea. Eveniment minor: Gioconda se mărită// E nuntă-n cartier”. Fapt divers. De distracție? Fapt diversionist. De distragere. A atenției! „Realitatea TV” a-ntors realitatea cu josu-n sus, de i s-au văzut toate desu-urile...Căci există, domnule!, un termen de comparație: nunta engleză. Regală. A secolului! Se pot pune în același format? Ca și cum ai avvicina un Rembrandt de „Țiganca cu salbe de aur” a regelui picturii de gang Zogu Zaharescu. Explozie kitsch! Asta să fie R(r)ealitatea noastră?

Dacă este, este jalnică.

Retina cu spini

de Constantin Ciosu

Adresa de internet de pe panou, www.kvmt.ro, este pagina oficială de internet a C.J.C.

de Dan Tănasă

